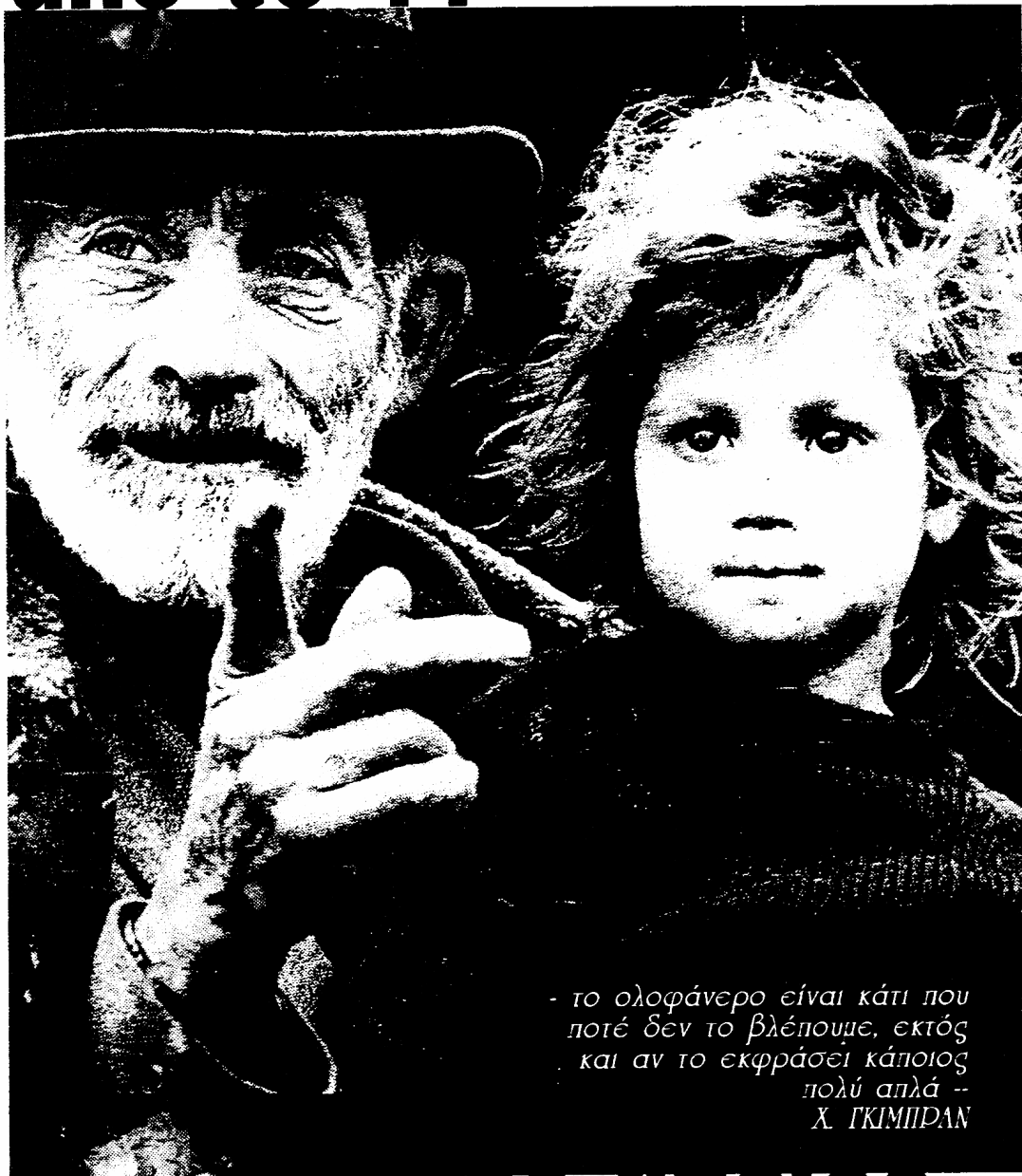

απο το 11

- το ολοφάνερο είναι κάτι που
ποτέ δεν το βλέπουμε, εκτός
και αν το εκφράσει κάποιος
πολύ απλά --
Χ. ΓΚΙΜΠΡΑΝ

ως το απειρο...

ΑΠΟ ΤΟ 11 ΩΣ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟ...

Το να χει γενέθλια ένα παιδί έντεκα χρονών είναι, συνήθως, μια μέρα απεριόριστης χαράς και απορίας για τη σύμπτωση του ότι όλοι οι άνθρωποι του περιβάλλοντος του είναι γύρω του με ένα χαμόγελο στο στόμα και κάποιο δώρο έκπληξη στα χέρια... Ίσως στην όλη ατμόσφαιρα να κυριαρχεί μια ασυνείδητη όσο και ανέμελη επιθυμία κάθε μέρα της ζωής να ναι το ίδιο χαρούμενη...

Το να γιορτάζει όμως μια κατάληψη στέγης, ένας χώρος ελεύθερης έκφρασης γέννημα ή υιοθεσία πολλών και διαφορετικών ανθρώπων είναι κάτι ξεχωριστό.

Η μικρή Αμαλία λοιπόν που χει νονά μια κεντρική λεωφόρο λίγο πιο κάτω από την γριά ξεμωραμένη και μισητή Βουλή έγινε 11 χρονών. Πολλοί είναι αυτοί που κατά καιρούς ασχολήθηκαν με το πώς θα μεγαλώσει και κυρίως με το πώς θα αναπτύξει μια αυτόνομη ελεύθερη προσωπικότητα. Την αρχή την έκανε μια παρέα πάνκηδες που ήθελε ένα χώρο που θα στεγάσει την πραγματικότητα του συγκεκριμένου μουσικού είδους.

Σε ηλικία λίγο μόνων ημερών τα MAT θα την σφραγίσουν και θα διώξουν τους γονείς της.

Εκείνοι ενωμένοι με πολλούς ακόμα θα καταλάβουν το κτήριο της οδού Αχαρνών 80 & Χέυδεν που έκτοτε τιμητικά φέρει το όνομα Villa Amalias. Έτσι ξεκίνησαν όλα. Καθώς όμως το σπίτι με τα πολλά δωμάτια τράβαγε την πορεία του στο χρόνο κάποιοι απ' τους κατα καιρούς φίλους του άρχισαν να κατανοούν κάποια σημάδια αποδειχτικά ενός ονείρου που ονομάζεται αυτοοργανωμένη ζωή.

Το πέρασμα προς ένα κόσμο χωρίς ειδικούς, αρχηγούς και ακολουθητές. Μια πραγματικότητα ενός μικρού αλλά ελεύθερου πεδίου όπου μπορούν να συναντηθούν η τρελά με τη φαντασία και η δημιουργία με την ελευθερία. Ένας χώρος που στα μέτρα του δυνατού, στις συνθήκες που ζούμε, έχει τα καλύτερα κομμάτια από τις επιθυμίες αυτών που ισότιμα τον διαχειρίζονται. Μια συνειδηση ότι οι άνθρωποι μπορούν μόνοι τους να καθορίσουν τη ζωή τους.

Το νέο μαθεύτηκε γρήγορα και η μικρή δεν προλάβαινε να κοιμηθεί. Συζητήσεις για πολιτικές παρεμβάσεις, ομάδα φωτογραφίας, θεατρικά, συναυλίες, προβολές, πάρτυ και κόσμος, πολύς κόσμος να

κάνει και τα ντουβάρια να ζωντανεύουν. Που πήγαν όλοι αυτοί, θα αναρωτηθεί σωστά κάποιος που τον έχει συνεπάρει το παραμύθι; Ο καθένας έκανε τις επιλογές του. Άλλοι κόλλησαν τον ιό της δημιουργίας κι έφτιαξαν ανάλογους χώρους. Άλλοι άφησαν το όνειρο γιατί "ήταν μια νεανική παρόρμηση". Άλλοι που την πλαισιώναν με τις μουσικές τους προτίμησαν να ξενοκοιμούνται στην κανονικότητα του Αν και του Ρόδον, αστέρια ενός ψεύτικου ουρανού. Άλλοι κουράστηκαν, άλλοι ερωτεύτηκαν, άλλοι παντρεύτηκαν και άλλοι άραξαν στην ασφάλεια που σου παρέχει το να είσαι ένα με τη πραγματικότητα που έχουν δημιουργήσει οι κάθε λογής νταβατζήδες της ζωής μας. Άλλοι πάλι είναι κάπου τριγύρω κι έρχονται όπως οι πραγματικοί φίλοι, στα δύσκολα. Άλλοι πάλι είναι εδώ. Σε δύσκολους καιρούς για να επικοινωνήσουν ουσιαστικά αφού η επικοινωνία φοριέται πλέον στα προϊόντα από κινητά και γιαούρτια μέχρι τηλεοράσεις, απορρυπαντικά και υπολογιστές.

Η ιστορία συνεχίζεται όχι δίχως λάθη ή κόπους. Ο καθένας άλλωστε έχει τον παράδεισο που του αξίζει. Το θέμα είναι βέβαια όταν γνωρίζεις πολλά για τον παράδεισο που θέλεις πώς γίνεται να αρκείσαι στα λίγα. Η μικρή Αμαλία έχει ωριμάσει. Βρίσκεται σε καλά χέρια κατασταλαγμένη στο ότι θέλει να τη μεγαλώνουν αυτοί που πραγματικά ενδιαφέρονται για κείνη. Όχι αυτοί που απλά την επισκέπτονται, της μιλάνε, τη κοιτάνε, την ακούνε, και δε μπορούν να δουν την ουσία της, αλλά εκείνοι που την αγαπούν και είναι ερωτευμένοι μαζί της. Έτσι μπορεί η κάθε μέρα της να είναι γιορτή...

Υ.Γ. όσον αφορά τους εχθρούς της, εχθρός παραμένει πρώτα ο κακός εαυτός. Όπως και η επανάπαυση στα κεκτημένα που στοιχίζει σε ενδιαφέρον κι εγκλωβίζεται στη συνήθεια όπως οι σχέσεις που τελειώνουν...

Με την αυτοκριτική και την παραδοχή όμως δεν αναζωπυρώνεται το πάθος;

VILLA AMALIAS

ΚΛΕΙΝΟ ΤΑ 11...

και ήδη έχω σιχαθεί

τους πάνοπλους στρατούς
ηλιθίων που τρομοκρατούν
με το νόμο

τα μπασταρδάκια των
βαλκανίων που θα ήθελαν
να προέρχονται
απο αρχίδια αρχαίων
φιλόσοφων

τα φοβισμένα ανθρωπάκια
που στρέφουν το μίσος
τους όπου τους
προστάζουν

σιχαίνομαι τις καβάτζες
τις εξουσίες
τις πατρίδες

σας μοιάζω ξένος;

ΧΑΙΡΟΜΑΙ !

τριήμερο εκδηλώσεων 11 χρόνια villa amalias

παρασκευή 2/3 **live**

birthward

ανατέλλων τρόμος

χάσμα

σάββατο 3/3

θεατρικό

κυριακή 4/3 λουκούλειο γεύμα

κατάληψη villa amalias

αχαρνών 80 & χεύδεν

